

Dosarul nr. 3ra-879/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: Gr.Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru)

Î N C H E I E R E

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului depus de către Igor Pruteanu,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Igor Pruteanu împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii și Ministerului
Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la repunerea în termen, anularea
scrisorii și obligarea dezmințirii informației,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de către Igor Pruteanu și a fost menținută hotărârea din
26 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2017, Igor Pruteanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii și Ministerului Sănătății, Muncii și
Protecției Sociale cu privire la repunerea în termen, anularea scrisorii și obligarea
dezmințirii informației.

În motivarea acțiunii a indicat că la 1 martie 1996 a fost angajat în calitate de
jurist la Instituția de Învățământ „Universitatea Tehnică din Moldova”.

Pe parcursul activității sale s-a adresat administrației Universității Tehnice a
Moldovei (UTM) cu cerere privind majorarea salariului, deoarece se afla în
imposibilitate achitării serviciilor comunale, iar familia sa, avea lipsuri, însă prin
răspunsul acordat, a fost informat despre imposibilitatea majorării salariului.

Ca urmare, în anul 2008 a demisionat, iar în anul 2009 a aflat că a fost angajat
un alt specialist, cu salariul de 5 ori mai mare decât al său.

A susținut că în anul 2009 s-a adresat cu plângere Inspecției Muncii, care prin
răspunsul din 24 iulie 2009 i-a comunicat că nu a depistat nicio încălcare și i-a
explicat dreptul de a se adresa cu o acțiune civilă în instanța de judecată.

Reclamantul a menționat că pentru obținerea probelor despre salariul noului
specialist din cadrul UTM la 7 septembrie 2009, 26 decembrie 2013, și respectiv,
la 14 februarie 2014 s-a adresat Judecătoriei Buiucani, mun Chișinău cu cereri de

chemare în judecată referitoare la revendicări salariale de la UTM, solicitând concomitent și reclamarea probelor de la UTM, însă cererile au fost respinse.

Astfel, deoarece administrația UTM refuza categoric eliberarea probelor, în anul 2014 a depus o plângere de intentare a unui dosar penal împotriva acestora și abia la 13 aprilie 2016, Procuratura sectorului Buiucani i-a permis de a lua cunoștință cu materialul examinării plângerii penale.

Prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale, într-adevăr s-au stabilit fapte de discriminare a sa, în cadrul activității la UTM.

Igor Pruteanu a indicat că în lunile iunie-septembrie 2008, salariul său total în mărime de 1 051 de lei, a fost format din salariul de funcție (de bază) de 638 de lei și salariul suplimentar din sursele extrabugetare numai de 413 de lei, ceea ce alcătuiește 64% din salariul de bază.

Totodată, a susținut că în anul 2016 a depistat că după demisia sa din 8 septembrie 2008, în luna mai 2009 exact pentru aceeași funcție de jurist, administrația UTM i-a stabilit noului specialist un salariu de 4 020 de lei, inclusiv salariu suplimentar din sursele extrabugetare de 3 200 de lei, ceea ce alcătuia 390% din salariul de bază de 820 de lei.

Reclamantul a considerat că argumentele invocate în scrisoarea Inspecției Muncii din 24 iulie 2009 precum că nu au fost depistate anumite încălcări față de el, privind achitarea de UTM a salariului, este bazată pe cercetări superficiale și concluzii pripite.

Inspeția Muncii a verificat doar salarizarea sa personală la UTM și nu a verificat, prin comparație, datele de la contabilitatea UTM, și anume, care a fost salariul său și care era salariul noului specialist după demisia acestuia, pentru a constata discriminarea. Or, Inspeția Muncii nu a solicitat explicații de la administrația UTM, din care motive în luna septembrie 2008 primea doar salariul de 1 051 de lei.

Urmare a obținerii informației despre discriminarea sa, precum și ținând cont de conținutul scrisorii Inspecției Muncii din 24 iulie 2009, precum că salariul de bază a juristului a fost stabilit, cu acordarea sporului la salariu stabilit, conform deciziei Consiliului Administrativ cu acordul Comitetului sindical din contul surselor extrabugetare, în anul 2016, dânsul s-a adresat Judecătoriei Buiucani cu o nouă cerere, inclusiv cu pretenția referitor la anularea tuturor deciziilor Consiliului Administrativ al UTM cu acordul Comitetului Sindical al UTM, în partea stabilirii și acordării lui Igor Pruteanu a sporurilor la salariu din contul surselor extrabugetare speciale ale Universității Tehnice a Moldovei, pentru perioada 1 martie 1996 – 8 septembrie 2008, nu există și nu au existat la UTM, decizii ale Consiliului Administrativ cu acordul Comitetului sindical cu privire la stabilirea și acordarea lui Igor Pruteanu a sporurilor salariale din contul surselor extrabugetare speciale ale UTM în perioada 1 martie 1996 – 8 septembrie 2008.

Igor Pruteanu prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de concretizare a cerințelor a solicitat anularea integrală a scrisorii Inspecției Muncii nr.P-996/09 din 24 iulie 2009 și obligarea emiterii actelor administrative și scrisorii, prin care să fie înlocuit documentul cu un alt document, prin care să fie dezmințită informația din scrisoarea Inspecției Muncii nr.P-996/09 din 24 iulie 2009, pe calea anulării integrale a scrisorii Inspecției Muncii nr.P-996/09 din 24 iulie 2009. (f.d.34-35)

Prin hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea lui Igor Pruteanu de repunere în termen și a fost respinsă, ca depusă tardiv cererea de chemare în judecată depusă de către Igor Pruteanu împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la repunerea în termen, anularea scrisorii și obligarea dezmințirii informației.

La 14 noiembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Igor Pruteanu a declarat apel împotriva hotărârii din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de către Igor Pruteanu și a fost menținută hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art.116, 117 alin. (1), 118 alin. (1) și 121 ale Codului de procedură civilă, art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitor la respingerea acțiunii în contencios administrativ, ca depusă tardiv, aceasta deoarece s-a constatat cu certitudine că la 30 iunie 2009, în adresa Inspecției Muncii a parvenit petiția lui Igor Pruteanu nr.0-966/09 privind corectitudinea calculării și achitării salariului de către Instituția de Învățământ „Universitatea Tehnică din Moldova”, iar prin răspunsul nr.P-996/09 din 24 iulie 2009, Inspecția Muncii, i-a comunicat lui Pruteanu Igor, rezultatul examinării cererii sale și l-a informat despre dreptul acestuia de a se adresa în instanța de judecată conform art.355 alin.(1) Codul muncii (f.d.4).

Pruteanu Igor a contestat scrisoarea Inspecției Muncii nr.P-996/09 din 24 iulie 2009 la Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al R.Moldova, care a fost examinată prin scrisoarea Ministerului Sănătății Protecției Sociale al R. Moldova nr. P- 3379/17 din 3 ianuarie 2018, prin care în mod repetat lui Igor Pruteanu i s-a comunicat că problema în cauză, ține de competența instanțelor judecătorești (f.d.32).

Totodată, s-a stabilit că cererea de chemare în judecată pe marginea scrisorii contestate în ordine prealabilă prin cererea înaintată către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al R.Moldova a fost înregistrată la oficiul poștal la 29 decembrie 2017 (f.d.15).

Astfel, instanța de apel a reținut că Igor Pruteanu pretinde că anume prin scrisoarea Inspecției Muncii din 24 iulie 2019 i-au fost lezate drepturile sale, și respectiv, termenul de contestare a scrisorii în cauză curge din data comunicării actului contestat. Or, în cauză, Igor Pruteanu nici nu neagă faptul că nu i s-ar fi comunicat conținutul scrisorii contestate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că Igor Pruteanu cunoscând conținutul scrisorii care se contestă, încă în anul 2009, a solicitat repunerea în termen, doar la 19 martie 2018, însă nu a prezentat anumite probe admisibile și pertinente, care ar justifica temeinicia motivelor care au dus la omiterea termenul de contestare a actului prin care pretinde că i s-au adus atingeri drepturilor și intereselor legitime, astfel prima instanță în mod justificat a concluzionat netemeinicia repunerii în termen a acțiunii.

La 24 mai 2019, Igor Pruteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

În acest sens, a apreciat ca fiind greșită soluția instanței de apel, întrucât există temei legal pentru admiterea pretențiilor, reiterând motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar a indicat că instanța de apel nu a luat în considerare că acțiunile privind apărarea drepturilor nepatrimoniale nu se prescriu în timp, ele se prescriu doar în cazurile expres prevăzute de lege.

Igor Pruteanu a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Instanța de recurs menționează că decizia instanței de apel a fost pronunțată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează să fie calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 februarie 2019.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 5 aprilie 2019.

Astfel, recursul declarat la 24 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de către Igor Pruteanu în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Igor Pruteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Igor Pruteanu.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Igor Pruteanu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan